

den årlige rammeaftale. For så vidt angår forsorgshjem og kvindekrisecentre henvises til bemærkningerne til § 109 og § 110.

Kommunerne kan vælge selv at oprette og drive tilbud svarende til de regionale tilbud.

Aftalen forudsætter, at regionens tilbud finansieres af kommunerne. Regionerne er ikke omfattet af kommunalfuldmagten. Enhver regional indtægt og udgift skal derfor have lovhjemmel.

Udgangspunktet for den kommunale finansiering vil være en takstbetaling for den enkelte regionale plads, der fastsættes på baggrund af den samlede udgift, regionen vil have for typen af tilbud i forhold til rammeaftalen med kommunerne. Taksten for typen af tilbud aftales i rammeaftalen.

Taksten skal bl.a. rumme udviklingsomkostninger (uddannelse af personale, opkvalificering af tilbuddet m.v.) ved driften af det pågældende tilbud, henførbare administrationsudgifter samt udgifter ved ubenyttede pladser og eventuelt beredskab som led i at undgå ventelister. Ud over basistaksten skal der kunne differentieres i forhold til kommunernes specielle behov.

For tilbud efter §§ 109 og 110 gælder, at hvis den tidligere opholdskommune ikke kan findes, indregnes udgiften i taksterne for de øvrige pladser. Tilsvarende gælder, hvis der ikke kan findes en dansk hjemkommune for udenlandske statsborgere, som regningen kan sendes til, indregnes udgiften for opholdet for den pågældende i taksterne for de øvrige pladser.

Såfremt der efter aftale med kommunalbestyrelsen ydes en selvstændig specialrådgivning i tilknytning til de tilbud, der drives af regionsrådet, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 1, skal der i den årlige rammeaftale mellem kommunalbestyrelsen og regionsrådet fastsættes en særskilt takst herfor.

Bestemmelsen indebærer samtidig en revision af grundtakstreformen, hvorefter kommunerne for visse tilbud har finansieret en del af udgiften svarende til grundtaksten, mens amtskommunen har finansieret den del af udgiften, som ligger over grundtaksten. Bestemmelsen betyder, at grundtakstmodellen erstattes af et nyt finansieringssystem, hvor det alene er kommunen, som afholder hele udgiften til de enkelte tilbud.

Til § 174

Strukturaftalen indebærer, at der efter drøftelse med de kommunale og regionale parter skal fastsættes nærmere principper for betalingen af de lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Denne særlige regulering skyldes dels, at disse tilbud vil blive anvendt tværregionalt, hvorfor takstre-

guleringen ikke kan ske i den enkelte regions rammeaftale, dels at der er tale om meget specialiserede tilbud, som kommunerne ikke umiddelbart kan substituere med egne eller private tilbud. Taksterne vil derfor afspejle en fælles kommunal interesse.

Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse finansieringsprincipperne for de lands- og landsdelsdækkende tilbud, herunder for ophold i sikrede afdelinger. Kommunerne betaler som hovedregel en takst for brug af tilbuddene, og bekendtgørelsen vil indeholde regler om en objektiv finansieret andel af tilbuddenes udgifter, som vil reducere den takst, kommunerne skal betale.

Som efter de gældende bestemmelser om den objektive finansiering for de lands- og landsdelsdækkende specialrådgivningsfunktioner fordeles udgifterne udover taksten mellem alle kommuner, efter enten folketal eller antallet af 0-6 årige.

Særligt med hensyn til de sikrede afdelinger er der efter de gældende regler forskelligartet finansiering af driftsudgifterne efter grundlaget for opholdet i den sikrede afdeling. Ophold efter magtanvendelsesbekendtgørelsens § 7, stk. 1, nr. 1-3 (ophold der alene hviler på serviceloven) finansieres som øvrige døgnophold for børn og unge. Øvrige ophold fordeles efter de gældende regler mellem kommuner og amter efter objektive kriterier. Med forslaget til § 174 vil der blive fastsat regler om, at finansieringen af de løbende driftsudgifter videreføres med hensyn til den objektive finansiering.

Til § 175

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen. Der henvises til bemærkninger til §§ 13 og 14 om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation og tilbudsportalen.

Til den nye overskrift

I den gældende lov om social service hedder overskriften *refusion* og afsnittet indeholder én bestemmelse om mellemkommunal refusion og flere om statsrefusion. Da den mellemkommunale refusion er reguleret i retssikkerhedsloven og således gælder uafhængigt af bestemmelsen i serviceloven må bestemmelsen i den gældende lov om social service § 128 anses for overflødig. Da § 128 udgår handler kapitlet nu kun om statsrefusion.

Til § 176

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Følgende principper gælder for refusionsordningen: